

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 18/11 92. Første behandling 25/11
92. Betænkning 9/12 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til
tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-
handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette
forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-
hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 136:

*Forslag til lov om ændring af lov om arbejds-
formidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.
(Forlængelse af overgangsordning).*

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).
(Fremsat 2/12 92. Første behandling 4/12
92. Betænkning 11/12 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til
tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-
handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette
forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-
hold). Det er vedtaget.

(*Afbrydelse*). Jamen nu er forhandlingen af-
sluttet. Er der ønske om, at det skal tilbage til
udvalget? (*Ja*). Jamen udvalget kan altid tage
det op, hvis det ønsker det. Jeg kan ikke give
ordet mere, når sagen er afsluttet, så det er op
til udvalget at tage de initiativer, som skal til.
Forhandlingen er sluttet, og afstemningen er
sluttet, så kan vi ikke fortsætte. Jo, vi kan fort-
sætte med den næste sag.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 137:

*Forslag til lov om ændring af lov om arbejds-
formidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.
(Medlemsbidrag).*

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).
(Fremsat 2/12 92. Første behandling 7/12
92. Betænkning 11/12 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til
tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-
handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette
forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-
hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 138:

*Forslag til lov om ændring af lov om ferie.
(Anvendelse af renteaftakstet af FerieKonto til
uddannelsesformål).*

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).
(Fremsat 2/12 92. Første behandling 7/12
92. Betænkning 11/12 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Ser vi tilbage på det udvalgsarbejde, der har været mellem første og anden behandling, kan vi konstatere, at justitsministeren, som det også kan læses i betænkningen, har givet regeringens garanti for, at dette lovforslag juridisk set ikke er i strid med grundloven, og at de penge, som nu inddrages, skal bruges til uddannelse. Det var Socialdemokratiets krav for at medvirke til dette lovforslags vedtagelse.

Hvorfor befinder vi os nu i denne situation? Det skyldes, at aftaler ikke giver samme retssikkerhed som love. I loven fra før FerieGiroens oprettelse stod, at Feriefonden skulle have 5 pct. af det, der – dengang benævnt Feriemærkefonden – indestod hos Post- og Telegrafvæsenet. Efter FerieGiroens indførelse bortfaldt den paragraf og blev erstattet af et aktstykke og en bestemmelse i Feriefondens vedtægter, hvorefter det blev aftalt, at FerieGiroen skulle forrentes med diskontoen plus 1 pct.; senest er det blevet til en aftale mellem Feriefonden og Jyske Bank.

Det ubehagelige ved denne situation er, at regeringen siden 1988 har været bekendt med svækkelsen af retssikkerheden og også tidligere har meddelt Rigsrevisionen, at det ville blive bragt på plads. Det er ikke sket, hvorfor det i dag kan lade sig gøre at inddrage de penge, som lønmodtagerne i visse tilfælde gennem overenskomster har sikret sig efter den hidtidige praksis gik til Feriefonden til ferieformål for lønmodtagere. Det kan altså godt være, at inddragelsen juridisk set er korrekt, men moralsk set er den det ikke.

For at der for fremtiden ikke skal være nogen tvivl, vil jeg godt bede arbejdsministeren om at forklare Folketinget, hvad der menes med, at partierne efter 1993-94 er frit stillede. Mit direkte spørgsmål er, om der ikke i det lovforslag, som vi her har på bordet, ligger, at Feriefonden i fremtiden er sikret retten til at oppebære renteafkastet.

I uddybningerne til udvalget har justitsministeren bekræftet, at der har været tilstrækkelig hjemmel til at lade Feriefonden modtage afka-

stet fra FerieGiroen, men da denne hjemmel ikke er lovfæstet med hensyn til fremtiden, er der også hjemmel til at inddrage afkast til andet formål. Jeg vil godt sige, at det er noget rod, og regeringen har siden 1988 vidst, at der skulle skabes klarhed, og derfor skal jeg spørge justitsministeren, om der nu bliver skabt klarhed, så man lovsikrer Feriefonden og afkastet til den.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Det ligger heldigvis sådan, at juraen i forbindelse med dette forslag er meget godt belyst i de fuldstændig entydige svar, som er givet til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg. Det drejer sig om udtalelser fra Justitsministeriet, men det er også Arbejdsmarkedsudvalget bekendt, at man fra anden side har modtaget kopi af et responsum, hvis vurderinger er fuldstændig identiske med dem, som er anlagt i Justitsministeriet; herom kan der altså overhovedet ikke være nogen tvivl.

Så spurgte hr. Ole Vagn Christensen til situationen, når den bemyndigelse, som jeg får med dette lovforslag, er udløbet, og dertil må jeg svare, at efter 1993 og eventuelt efter en del af 1994, som er nødvendig for at fremskaffe det fornødne niveau i bevillingerne til uddannelse, er der ikke nogen aftale mellem partierne om, hvad der skal ske, og det er naturligvis baggrunden for formuleringen om, at partierne derefter står frit.

Formanden:

Jeg må bede om, at man dæmper løsslapheden i sidekabinettet en lille smule.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal gentage mit spørgsmål fra tidligere, for jeg forstod udmærket, hvad det var, arbejdsministeren sagde, nemlig at der ingen aftale eksisterer efter 1993-94. Betyder det, at vi vil få den samme uklarhed om udbetalingen til Feriefonden – det var sådan set det, mit spørgsmål gik på – eller sikrer vi med dette forslag, at der nu foreligger en lov hjemlet ret til, at Feriefonden kan modtage afkastet?

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Når jeg har bedt om ordet, er det, fordi der

[Lilli Gyldenkilde]

ikke er kommet noget svar på spørgsmålet, og da jeg er temmelig optaget af, at der i hvert fald bliver svaret på de stillede spørgsmål, vil jeg bede ministeren om at redegøre for, hvad der sker, når udgangen af 1994 er nået og de 200 mio. kr. er anvendt.

Som det fremgår af svarene på de spørgsmål, som er stillet i udvalget, er det rigtigt, at arbejdsministerens bemyndigelse til at hæve penge til uddannelsesformål udløber i 1994, men betyder det så, at hvis loven i øvrigt ikke er ændret, vil det renteaftak, der så kommer, tilgå Feriefonden? Det er det væsentlige spørgsmål at få afklaret, og det tillader jeg mig at bede ministeren om at svare på, for det er lige nu vigtigt for sagen.

Poul Nødgaard (FP):

Når de seks forligspartier bag finansloven føler sig motiveret til at beslaglægge en del af Feriefondens renteaftak, skyldes det givetvis, at renteaftaket under den hidtidige lov ikke tilfalder lønmodtagerne. Formentlig opfatter forligspartierne således renteaftaket som et frit gode, der kan anvendes efter forgodtbefindende.

Fremskridtspartiet mener dog, at denne motivation er irrelevant for en ændring af ferieloven. Ønsket om at ændre ferieloven rejser snarere et principielt spørgsmål om statens rolle for så vidt angår lønmodtagernes ferieopsparing.

Fremskridtspartiet er og har altid været modstander af statslig indblanding på områder, der principielt må betragtes som overenskomstansliggender. Lovforslaget har kun befæstet denne modstand, idet lønmodtagernes retssikkerhed herved undermineres. At ændre ferielovens formålsbestemmelser, så en del af renteaftaket kan anvendes f.eks. til voksenuddannelse, er efter vores opfattelse ren og skær ekspropriation. Fremskridtspartiet mener, at renteaftaket alene skal tilfalde lønmodtagerne, og har således været immun over for vilkårlige finanspolitiske indgreb, sådan som vi ser det ved dette lovforslag.

Fremskridtspartiet mener ikke, at en sådan retssikring kan ske inden for rammerne af den nuværende ferielov, men kun ved at liberalisere ferielovgivningen, så den enkelte lønmodtager frit kan placere sine feriepenge og dermed også få det fulde renteaftak. Et sådant initi-

ativ vil Fremskridtspartiet tage, og det burde kunne støttes af et bredt flertal i Folketinget; specielt mener jeg ikke, at Socialdemokratiet i længden kan holde til, at man blot inddrager lønmodtagernes rente af feriepengene.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Med hensyn til hr. Poul Nødgaards påstand om ekspropriation skal jeg blot nøjes med at henvise til de entydige svar, som er givet til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, og som jeg er helt sikker på at hr. Poul Nødgaard har studeret grundigt; jeg tænker her ikke mindst på det bidrag, der er kommet fra Justitsministeriet om just det spørgsmål, som hr. Nødgaard berørte i sit indlæg for et øjeblik siden.

Hr. Ole Vagn Christensen og fru Lilli Gyldenkilde har ønsket en uddybning af, hvad der præcist er aftalt, og hvad der sker, når aftalen udløber.

Det, der er aftalt, er, at indtil der er skaffet et provenu på 200 mio. kr. til uddannelsesformål for lønmodtagere, har jeg fået en bemyndigelse til at forhandle med Arbejdsmarkedet Feriefond om, hvor meget den nødvendigvis skal have til administration, og hvor meget der kan gå til uddannelsesformål. Når de 200 mio. kr. er nået, vender vi tilbage til den – om jeg så må sige – eksisterende retstilstand, medmindre et flertal i Folketinget forinden har besluttet noget andet.

Formanden:

Jeg må stadig henstille, at der bliver mere ro i sidegangen. Det er umuligt i den side af salen at høre, hvad der bliver sagt fra talerstolen, hvorimod man tydeligt kan høre – lad mig sige det – hvad der bliver sagt i sidegangen.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg synes, det er en overordentlig interessant situation, at vi her fik klargjort af arbejdsministeren, at der i virkeligheden ikke er lovsikret noget om lønmodtagernes midler, som bliver indbetalt på FerieGiro. Sådan må jeg forstå arbejdsministerens udtalelse, og på den baggrund skal jeg bede om, at sagen kommer tilbage til udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af lov om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond. (Samtidighed i bidragsfastsættelsen).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).

(Fremsat 2/12 92. Første behandling 7/12 92. Betænkning 11/12 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 140:

Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond. (Udbetalingsregler).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).

(Fremsat 2/12 92. Første behandling 7/12 92. Betænkning 11/12 92).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lilli Gyldenkilde (SF):

SF har i betænkningen sagt, at vi her ved andenbehandlingen vil redegøre for vores indstilling til lovforslaget og ændringsforslagene, og det gør jeg hermed.

Vi er i princippet ikke uenige i, at man kan udbetale disse midler til alle over 60 år fra Lønmodtagernes Dyrtdsfond. Vi har klart indset, at der er det problem, at man naturligvis ikke på nogen som helst måde skal kunne bruge de penge til at spekulere med og få skattefordele, som man ellers ikke ville have fået, og derfor kan vi også støtte ændringsforslaget fra arbejdsministeren.

På den baggrund siger det sig selv, at vi stemmer imod ændringsforslaget fra Fremskridtspartiet.

Vi støtter lovforslaget ved tredjebehandlingen.

Lone Møller (S):

Jeg skal anmode om, at sagen bliver sendt tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling.

Vi har stillet et spørgsmål til skatteministeren, som vi stadig væk ikke har fået svar på.

Poul Nødgaard (FP):

Det ændringsforslag, Fremskridtspartiet har stillet, går i al sin enkelhed ud på, at det skal være sådan, at alle 60-67-årige kan få deres dyrtdspenge udbetalt.

Det, man lægger op til nu, er et stort og besværligt administrativt system, idet alle nu skal til at give oplysninger om, hvorvidt de har en kapitalpension, der løber. Hvorfor dog ikke